

Jeg tør vel formode, at han senere vil komme tilbage hertil i en udførligere Form, og det skal da være mig en Fornøjelse at forhandle dette Spørgsmaal med ham. Derimod kan jeg paa ingen Maade være enig med ham i den Kritik, han anstillede over Formen af det lille Lovudkast, som her foreligger. Fordi jeg siger, at en Mand gjør Noget, derfor udtrykker jeg paa ingen Maade, at han er eneraadig over denne Handling, saaledes at ikke andre Personers Samtykke skulde kunne være nødvendigt. Naar jeg siger, at en Mand kjøber et Huus, saa udtrykkes derved paa ingen Maade, at Eieren skulde være forpligtet til at sælge Huset; der udtrykkes derved ganske simpelt, at han foretager en Handling, til hvis Udførelse der imidlertid tillige kræves andre Betingelser, saasom Sælgerens Samtykke, ligesom Præstens Samtykke udfordres, naar man vil lade et Barn døbe. Dette kan virkelig ikke være Gjenstand for Tvivl; vi ville besværliggjøres overordentlig meget i vor Udtryksmaade, dersom de Ord, som den første ærede Taler har omtalt, skulde ansees som givende Anledning til Misforstaaelse, og navnlig maa jeg fremhæve, at der ved Ordet „lader“ paaberaibes den kongelige Anordning af 2den October 1862; og at det altsaa paa ingen Maade kan give Anledning til Misforstaaelse. At der i denne Lov skulde ligge en Tilbøielighed til i det Hele taget at høre Sognemenighedens Betydning, kan jeg heller ikke paa nogen Maade anerkjende. Jeg kan virkelig ikke med min bedste Villie see, at det skulde være et for Sognesamfundets Betydning farligt Skridt, at man lader den, der har løst Sognebaandet, faae en kirkelig Handling udført i selve Sognets Kirke, naagtet jeg vel veed, at der er Mange, som dele de Betænkneligheder, som den sidste ærede Taler ansættede, og jeg derfor først efter gjentagne Overveielser har besluttet mig til at gaae denne Vej. Der er en stor Mængde Tilfælde, hvor man vist vil indrømme, at der er Meget, som i høi Grad taler for at tilstede det. Der er saaledes f. Ex. et lille Barn, som skal døbes; vil det da i Almindelighed ikke være rigtigt ikke at transportere det maastee flere Mile til en

fremmed Kirke? Man maa jo huske paa, at ikke Alle have Heste og Vogn, og at man da vilde være nødt til at bære et saadant lille Barn paa Armen til den fremmede Kirke for at lade det døbe; vil det da ikke være i høi Grad billigt, at en saadan Tillabelse bliver meddeelt? Jeg skal bemærke, at jeg ganske vist er enig med den ærede Taler i, at Daaens Betydning ikke er afhængig af den Person, der udfører den; men vi vilde dog Alle være enige om, at det ikke er ligegyldigt for den, der lader et Barn døbe, hvem der udfører Handlingen. En saadan hellig Handling, ved hvilken vor Sjæl med hele sin Interesse er tilstede, er det dog særdeles naturligt at ønske udført af en Mand, til hvem vi med Sunderlighed kunne slutte os, om vi ogsaa kunne være særdeles megen Afgjættelse for en anden Præst. Man kan opstille ideelle Forbringer til en Mennekesjæl, og man burde gennemføre dem, men det bør dog betragtes som en tilgivelig Svaghed, naar man gjerne ønsker sine Tølejer støttede af den Personlighed, der udfører Handlingen; det er ialtsald en Svaghed, som vistnok de Fleste af os mere eller mindre have. Og nu Brudevielser! Her er der jo ikke Tale om noget Sakrament; men det er dog en høitidelig Handling, hvortil alle Medlemmer af Gilbelaget samles, og vilde det da ikke være at gribe forstyrrende ind i denne Familles Høitidelighed, naar de skulde drage langvejs bort for at faae denne Handling udført? Det vil derfor i disse og mange lignende Tilfælde virkelig være aldeles ufylldigt at lade disse Handlinger sulddyrde i Sognets Kirke.

Jeg skal kun endnu bemærke, at § 2 egentlig ikke er en Forandring i det nu Bestaaende; det vil sige: den overlader til administrativ Afgjørelse det, som alt nu er overladt til administrativ Afgjørelse; den har kun Betydning derved, at den ligesom udtrykker en Tendens, en Villie til, naar Forholdene tale derfor, da ogsaa at give Tilladelsen med Hensyn til Aftergang; derfor kunde jeg gjerne her anføre ikke saa Grunde, dersom jeg ikke troede allerede altfor lang Tid at have lagt Beslag paa Thingets Opmærksomhed.